

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ при МОН УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
імені Г.С. СКОВОРОДИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ ХНПУ
імені Г. С. СКОВОРОДИ

НАУКА ТА ОСВІТА В ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Матеріали

II Всеукраїнської науково-практичної
конференції для студентів, аспірантів, докторантів,
молодих учених

13 травня 2021 року

Харків 2021

Головний редактор:

Бойчук Ю. Д. – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, ректор Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Редакційна колегія:

Бережна С. В. – доктор філософських наук, професор, проректор з наукової, інноваційної та міжнародної діяльності Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Башкір О. І. – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри педагогіки, голова ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Боярська-Хоменко А. В. – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри освітології та інноваційної педагогіки, заступник голови ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Жерновникова О. А. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри математики, член ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Коробкіна О. Г. – директор наукової бібліотеки Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Божко О. О. – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, член ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Макітренко К. О. – здобувач першого рівня вищої освіти факультету іноземної філології, голова студентського наукового товариства Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди.

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
(протокол № 5 від 11 травня 2021 року)*

Наука та освіта в дослідженнях молодих учених [Електронне видання] : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. для студ., аспірантів, докторантів, молод. учених, Харків, 13 трав. 2021 р. / Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди ; [редкол.: Ю. Д. Бойчук (голов. ред) та ін.]. – Харків, 2021. – 177 с.

У збірнику відображено тези Всеукраїнської науково-практичної конференції для студентів, аспірантів, докторантів, молодих учених «Наука та освіта в дослідженнях молодих учених», що проходила на базі Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди з нагоди Дня науки. Він містить результати теоретичних та емпіричних досліджень молодих учених України в умовах сучасних викликів.

Матеріали стануть у нагоді науковцям, докторантам, аспірантам, викладачам, магістрам і студентам закладів вищої освіти, практичним працівникам у галузі освіти.

«домалювання» – фарбами або олівцями – учні набувають можливість проявити фантазію і кмітливість у створенні «образу», розвинути уяву і оригінальність мислення, здатність поєднувати елементи різних предметів або різні якості предметів або явищ в один образ, здатність генерувати ідеї.

Посилити емоційне забарвлення під час виконання роботи нетрадиційними техніками малювання може доречно підібраний музичний супровід.

Таким чином, на уроках «Мистецтво» учнів не тільки вчать «творити відомими художніми засобами і способами», а створювати образ за власним баченням, виражати почуття. Це сприяє розвитку фантазії та уяви, вмінню створювати щось нове, що у подальшому сприятиме розвитку творчого потенціалу молодших школярів.

Список використаних джерел

1. Джафарова О. Нетрадиційні художні техніки у творчому самовираженні молодших школярів. Мистецтво та освіта. 2012. №3. С. 39–43. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/mtao_2012_3_8 (дата звернення: 27.04.2021)
2. Кудак Т.О. Розвиток творчих здібностей молодших школярів у групі подовженого дня. *Таврійський вісник освіти*. 2014. № 4. С. 90–96. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tvo_2014_3_18 (дата звернення: 26.04.2021)
3. Рубинштейн, С. Л. Основы общей психологии. Питер, 2002. 720 с. URL: http://yanko.lib.ru/books/psycho/rubinshteyn=osnovu_obzhey_psc.pdf (дата звернення: 27.04.2021)
4. Чен Н. В. Нетрадиційні техніки зображення. Харків : Скорпіон, 2007. 48 с.

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИКИ КАРЛА ОРФА НА УРОКАХ МИСТЕЦТВА У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

А.І. Голованова

здобувач першого рівня вищої освіти

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
м. Харків

Карл Орф – німецький композитор, педагог, музикознавець, який розробив систему ритмічного виховання дітей, що заснована на інтеграції музики, руху й мови. Карл Орф, створюючи свою музично-педагогічну концепцію «елементарного музикування», адресував її, перш за все, педагогам, що працюють з дітьми у сфері музичного виховання. Основна мета системи полягає у тому, щоб закласти міцний фундамент музичальності дитини, розвинути ритмічне відчуття та музичний слух і допомогти дітям емоційно переживати й розуміти музику, вільно в ній орієнтуватися і творити.

К. Орф створив методичний навчальний посібник «Шульверк» (школа дії), в якому втілені його педагогічні принципи. Основою «Шульверку» є залучення всіх дітей до музики, незалежно від їх здібностей. Педагог пропонує

дітям не тільки слухати та відтворювати написану музику, але, в першу чергу, створювати і виконувати свою – дитячу елементарну музику.

Основними принципами педагогіки Орфа є:

- принцип креативності (педагог пропонує дітям скласти мелодію, придумати простий ритм, підібрати риму);
- принцип варіативності (внесення нових цікавих елементів під час розучування пісні або танцю);
- принцип комунікації.

Проводячи заняття за методикою Карла Орфа, необхідно ставити наступні завдання:

- поєднувати креативний та імітаційний методи, які визначаються метою кожного заняття;
- розвивати відчуття ритму, слуху, тактильні навички;
- розвивати у дітей комунікативні навички;
- розвивати відповідальність, уміння брати ініціативу на себе;
- розвивати уміння слухати один одного і себе не тільки під час музикування;
- розвивати здатності радіти успіху іншого, допомагати іншому;
- розвивати музичність дітей, їх емоційний світ, сприйняття музики;
- засвоювати навички гри на інструментах дитячого оркестру;
- виконувати пісні, розспівки, мелодії на основі заданого тексту;
- формувати навички гри в ансамблі (музикування), співу в хорі.

Система К. Орфа створює передумови для розвитку та виховання в різноманітній музичній діяльності дитини. Сюди відносяться всі форми музикування, починаючи з простих зразків європейської класики, хорового співу, виконань танцювальної музики і до музикування в джазових ансамблях і поп-групах. Сюди ж відноситься слухання музики, основою якої є ладотональність. «Шульверк» також надає основу для розуміння музики позаєвропейської традиції: африканської, східної, латиноамериканської.

В наш час все більше і більше в українській педагогіці розвивається та застосовується музична система К. Орфа. Його педагогічні принципи відкрили реальний шлях до вирішення таких сучасних проблем музичної педагогіки, як виховання інтересу до музики, формування активної творчої діяльності на уроках мистецтва, виховання навичок музикування, імпровізування, вміння виявляти індивідуальність, здатність до самовираження, розвиток уяви, фантазії, визначення основи музичного виховання, його мети і завдань досягнення цілісності уроку. Вони покладені в основу методичної системи сучасної української школи, здатної практично забезпечити розкриття загальнолюдських цінностей у музиці й на цій основі сформувати духовну сферу особистості.

Ми вважаємо, що музична освіта повинна бути сповненою позитивних емоцій та радості, а не бути сухою та академічною. Комплексне навчання музиці надає дітям великих можливостей для розвитку творчих здібностей. Адже Карл Орф вважав, що найголовніше на уроці – це атмосфера заняття, їхня зацікавленість діяльністю на уроці.

На нашу думку, для сучасної української школи, для уроків «Мистецтва» найбільш актуальними є такі принципи методики Карла Орфа:

1. Принцип імпровізації. Він є дуже ефективним методом музичного розвитку тому, що виконуючи вправи на імпровізацію діти навчаються бути не пасивними слухачами музики, а її творцями, активними діячами. Діти розвивають у собі такі якості, як музикальність, креативність, фантазія, увага, розуміння характеру музики, настрою, створення різних музичних образів, уміння емоційно відображати музику у своїх рухах, танцях, піснях, грі на музичних інструментах, що сприяє розвитку уваги, володіння собою, самовдосконалення.

2. Принцип варіативності. Мовленнєві ігри та поспівки-вітання. Музичні заняття доречно починати з мовленнєвих ігор, поспівок, пісеньок-потішок, які діти супроводжують елементарними рухами. Ми вважаємо, що виконання під музику нескладних рухів, за допомогою яких діти обігрують спів, сприяють розвитку почуття ритму, рухової та зорової пам'яті, уваги. Такі прийоми дають змогу малюкам запам'ятати поспівки набагато швидше, ніж під час звичайного співу, тому що вони прості та цікаві дітям. Для кожної вікової групи підібрані поспівки-вітання та відповідні рухи для їх супроводу. Такі вітання створюють у дітей веселий піднесений настрій.

Список використаних джерел

1. Ващенко Г. Виховний ідеал. Полтава : Полтавський вісник, 1994. 191 с.
2. Вишневський О.І. Сучасне українське виховання: *Педагогічні нариси*. Львів, 1996. С. 45-56.
3. Леонтьева О.Т. Карл Орф. М.: Музыка, 1984. 334 с.

ПОНЯТТЯ «ІНТЕГРАЦІЯ» В СИСТЕМІ ОСВІТИ КНР

Ван Янься

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
м. Харків

У китайській мові слово «інтегрований» позначає об'єднання різних культур на основі позитивної моральної концепції. Щоб культури стали інтегрованими, вони повинні знати, розуміти та поважати одна одну. Шкільна система повинна навчити дітей розуміти та цінувати інші культури, а вчителі стають перекладачами культурних відмінностей. Тому інтеграція не вимагає від сторін відмови від власних особливостей і не зосереджується на їх розбіжностях.

З огляду на це концепція інтегрованої освіти робить акцент на методах, які розглядають учня як цілісну людину. Кожна частина особистості (розум, тіло, емоції та дух) повинні розвиватися одночасно й інтегруватися в цілісну людину. Окрім того, інтегрована освіта передбачає не лише навчання, але й

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ ВИМОВИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ У ЗМІШАНИХ ГРУПАХ	107
Шитєєва А.М.	
ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ЧИТАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	109
Яловега І. Г.	
НОВАЦІЯ ТА ІННОВАЦІЯ: ЕТИМОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	111
СЕКЦІЯ 3 Виховні практики у просторі сучасної освіти: парадигмальні зрушення та практичний досвід	113
Андрющенко Є.О., Рудічева Н.К.	
РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА.....	113
Голованова А.І.	
ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИКИ КАРЛА ОРФА НА УРОКАХ МИСТЕЦТВА У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ.....	115
Ван Янься	
ПОНЯТТЯ «ІНТЕГРАЦІЯ» В СИСТЕМІ ОСВІТИ КНР	117
Волошина О.В., Блажко В.В.	
ДЕЯКІ АСПЕКТИ СПІВПРАЦІ СІМ'Ї ТА ШКОЛИ В СУЧАСНІЙ ОСВІТНІЙ СИСТЕМІ	119
Гетьман К.В.	
АКАДЕМІЧНА МОТИВАЦІЯ ЯК ЧИННИК АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	121
Ковальчук А.А.	
РОЗВИТОК ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПІДХОДУ ДО ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ НА ПРИКЛАДІ ТВОРУ «СЕРЦЕ ВІДДАЮ ДІТЯМ»	123
Коширова К.Р., Рудічева Н.К.	
ТЕАТРАЛІЗОВАНІ ГРИ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ SOFT SKILLS УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	125
Лупаренко С. Є.	
ОСОБЛИВОСТІ ПЕДОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В УКРАЇНІ (1920-1930 рр.)	127
Розлуцька А.Г.	
МОРАЛЬНО-ВИХОВНІ АСПЕКТИ ПЕДАГОГІЧНОЇ СПАДЩИНИ О. КИРИЛА СЕЛЕЦЬКОГО	129
Сагіна Ю.В.	
ВИХОВНА СКЛАДОВА АРТ ПЕДАГОГІКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВПЛИВУ ТА ДІАГНОСТИКИ ПОВЕДІНКИ УЧНІВ	131